

om indbetaling og afregning af de indeholdte beløb i selve loven, og i stk. 9 foreslås det derfor, at finansministeren bemyndiges til at give disse regler.

Ifølge bestemmelsen i stk. 10 skal en række straffe- og kontrolbestemmelser vedrørende de ordinære indeholdelser af A-skat finde tilsvarende anvendelse med hensyn til de i nærværende bestemmelse omhandlede forhold.

Afsnit VIII.

Straffebestemmelser m. v.

Til § 74.

Bestemmelsen fastsætter straf for forhold, begået af den, der efter lovforslagets regler har pligt til at foretage indeholdelse.

Til stk. 1. I stk. 1, nr. 1 og 2, angives de to hovedtyper af overtrædelser: undladelse af at foretage indeholdelse som foreskrevet og undladelse af at indbetale indeholdte beløb. I forbindelse med disse overtrædelser vil der i almindelighed endvidere foreligge overtrædelser vedrørende dokumentation m. v. over for skattemyndighederne; disse overtrædelser er udtrykkeligt angivet i nr. 3 og 4.

Til stk. 2. Hensynet til en tilstrækkelig effektiv håndhævelse af den foreslåede opkrævningsordning gør det påkrævet i et vist omfang at kunne anvende frihedsstraf.

Dette gælder navnlig i de tilfælde, hvor overtrædelserne ikke alene betegner en tilsidesættelse af den foreslåede opkrævningsordning, men hvor der handles med forsæt til at unddrage det offentlige skat. Forhold af denne art vil kunne foreligge i forbindelse med overtrædelse af stk. 1, nr. 1, navnlig hvis der mellem den indeholdelsespligtige og den skattepligtige foreligger en udtrykkelig eller stilltiende aftale, der betegner en forberedelse til skattesvig, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 75, — men mere praktisk ved de i stk. 1, nr. 2, nævnte overtrædelser. Har den indeholdelsespligtige forbrugt indeholdte beløb for derved at skaffe sig uberettiget vinding kunne forholdet muligvis henføres under straffelovens § 278, nr. 3, om pengeunderslæb. Man har imidlertid fundet det rigtigst, at sådanne forhold straffes efter den her foreslåede lov. Uanset at forholdene kan være nær beslægtet med ordinært underslæb, taler principielle grunde dog for at undlade at anvende straffelovens underslæbsbestemmelse, og ud fra såvel lovtekniske som praktiske hensyn vil det være en fordel, at der i det foreliggende lovforslags bestemmelser så vidt muligt på udtømmende måde gøres op med strafansvaret for tilsidesættelse af opkrævningsordningen. Når denne

løsning vælges, er det imidlertid påkrævet, at loven hjemler adgang til anvendelse af forholdsvis streng frihedsstraf. Et strafmaksimum på fængsel i 2 år er valgt under hensyn til de gældende strafferammer for skattesvig efter kontrollovens § 13, for told- og afgiftssvig og for underslæb efter straffelovens § 285, jfr. § 278.

Med henblik på de ovenfor omtalte underslæbslignende forhold skal bemærkes, at det i straffelovens § 278 indeholdte krav om såkaldt berigelseshensigt i retspraksis er blevet fortolket som omfattende tilfælde, hvor gerningsmanden — uden at have egentlig berigelseshensigt — har indset, at han ved sit pengeforbrug udsatte den forurettede for en væsentlig økonomisk risiko; det forudsættes, at udtrykket „forsæt til at unddrage det offentlige skat“ vil blive fortolket på tilsvarende måde.

Man har ment at burde hjemle adgang til anvendelse af frihedsstraf også uden for tilfælde, hvor der foreligger bevis for „forsæt til at unddrage det offentlige skat“, nemlig hvis der i øvrigt foreligger skærpende omstændigheder; der sigtes herved blandt andet til gentagelsestilfælde.

Til § 75.

Bestemmelsen indeholder reglerne om straf for de skattepligtiges forseelser i forbindelse med den skatteindeholdelsesordning, der er fastlagt i lovforslaget.

Under nr. 1) er optaget en selvstændig straffebestemmelse om det forhold, at en skattepligtig lader sig udbetale A-indkomst vidende om, at der ikke i indkomsten er indeholdt A-skat som påbudt. Dette er sket under hensyn til, at det må antages at stille sig noget tvivlsomt, om denne forseelse lader sig straffe som medvirken til overtrædelse af bestemmelsen i § 74, nr. 1). Det er herved taget i betragtning, at denne lovovertrædelse ofte — og måske typisk — vil være en forberedelse til skattesvig, som agtes fulgt op af en urigtig selvangivelse, idet den pågældende modtager af A-indkomsten ikke efter indkomstårets udløb kan afgive rigtig selvangivelse uden derved at tilstå sig skyldig i overtrædelse af bestemmelsen i § 75, nr. 1).

Under en ordning med skat af den løbende indtægt bliver der som tidligere omtalt i visse tilfælde tale om, at de skattepligtige skal afgive oplysninger dels til brug ved fastsættelsen af grundlaget for deres foreløbige skattesvarelse og dels i forbindelse med ansøgninger om, at der med fremtidig virkning ikke skal indeholdes skat i A-indkomst, der oppebæres af dem eller af personer, der skal sambeskattes med dem. For med forsæt eller ved grov uagtsomhed afgivne urigtige eller vildledende oplysninger over-